

**Obraćanje predsjednika Skupštine Crne Gore Ivana Brajovića na dodjeli
Trinaestojulske nagrade 2020.
Podgorica, 10. jula, 12:00 sati, Vila Gorica**

Poštovani laureati,
Poštovani predsjedniče države gospodine Đukanoviću,
Kolege poslanici,
Predstavnici izvršne i sudske vlasti,
Članovi žirija,

U teškim vremenima, a malo koja su u Crnoj Gori bila laka, uvijek nam se čini da nam vrijeme ističe, pogotovo danas u doba zdravstvenih, ekonomskih i društvenih izazova. Ali ljudi od napretka znaju da naše vrijeme nije stalo, već neumitno dolazi. I da su sva vremena poslije mraka za čitavu jednu dimenziju bolja i svjetlija. Zato budimo spremniji i pametniji nego ikad, da izađemo kao pobjednici, jer nam bitke za bolje i sigurnije čovječanstvo tek predstoje. Vrijeme nikad ne staje, nego ljudi. Zato ne smijemo biti opskurni statisti, već ljudi od ideja i vizija, koji će preteći vrijeme, kako bi iskoristili njegov zamajac da što više dopremo i stignemo u budućnost.

Tragično je što sve pošasti nose žrtve. Ali one takođe ujedinjaju ljude, zemlje i ideologije za odsudnu bitku, iz koje čovjek mora izaći kao pobjednik, kao i mnogo puta prije. Jer ako je nešto naučio u svom trajanju, jeste da mora da strada, ali i da opstane i pobijedi. Upravo to ujedinenje je poslije svih nevolja, ovu planetu učinilo ljepšim mjestom za život. Zato su ova vremena neophodna jer ljudi skinu maske, žito se prosije, a zdravo zrnevlje odvoji od klice licemjerja i apsurdna.

Čovjek ne bira vrijeme i mjesto rođenja. Ali i juče i danas i sutra ja bih izabrao Crnu Goru, bez obzira da li je stara ili mlada država, napredna ili zaostala, reformska ili retrogradna. Ona je uvijek moja - kapija između svjetova i strana svijeta, koja se katkad otvori lako, a katkad zaškripi, svjesna da se mora mijenjati, da bi bila bolja, naprednija i sigurnija. No ni u dobru ni u zlu, svjetionik različitosti neće moći da ugase nikakve sile. Jer mrak dolazi tek kad sunce kaže da mu je vrijeme, ni prije ni kasnije. A naše vrijeme i našu sudbinu određujemo mi.

Država je kao čovjek sazdana od vrlina i mana, od odgovornosti. Ljudi žive za sadašnja i buduća vremena, nadamo se – vremena ispunjena umom i prije svega

mirom. Možda je lakše da za nas neko drugi misli, možda je isplativije kritikovati nego djelati, možda je bezbolnije prećutati a ne reći... Ali, dame i gospodo, nije dostojanstveno misliti tuđom glavom, niti je časno samo kritikovati a ne preuzimati odgovornost, kao što nije ljudski prećutati istinu...

Zato sam izuzetno ponosan što kao predsjednik Skupštine Crne Gore danas uručujem nagradu **Institutu za javno zdravlje Crne Gore**, jer nijesu dozvolili da za njih misli i odluke donosi ni region, ni umovi i institucije van regiona. Samopouzdanjem, stručnošću, srčanošću i odgovornošću ponijeli su teret epidemije pod kojim su se slomili mnogi razvijeniji i moćniji zdravstveni sistemi u svijetu. Međutim, to je bio samo prvi udar i sukob sa nevidljivim neprijateljem, iz kojeg smo izašli kao pobjednici. Ali, ova nagrada uručuje se ne samo za prvu pobjedu, već za sve prošle i buduće bitke. Neka ona bude podsticaj za dalju borbu sa ovim izazovom, za koji izvještaji govore da je riječ o jednom od najvećih neprijatelja modernog čovječanstva. Trinaestojulsku nagradu - znam da će se u Institutu složiti - zaslužno dijele i vaši prethodnici i vaši učitelji, stvorivši temelje ove izvanredne institucije.

Jasno je da sve važne borbe ne dobija pojedinac, već kolektiv, ali među jednakima uvijek postoji, ako ne najbolji, onda najistaknutiji među istima, sposoban da znanjem, iskustvom i zvanjem donese odluke, ispravne i od opšte važnosti i koristi. Takav je naš drugi laureat **prof. dr Ranko Lazović**, digestivni hirurk, čiji je humani odnos i sigurna ruka spasila mnoge živote.

U kontekstu borbe sa korona virusom, naš laureat je djelovao na čelu kriznog štaba Nacionalnog koordinacionog tijela i zajedno sa ukupnim zdravstvenim sistemom zadobio ogromno povjerenje crnogorske javnosti. Zato bih zahvalio Žiriju što je svoje povjerenje ukazao upravo prof. dr Ranku Lazoviću.

Naš treći laureat, mogao je da bude i prvi, jer nikad nije pravio kompromis sa neistinom, mitovima i mitomanijom, pogotovo ne sa populizmom i politikanstvom. Već nam je u maniru najvećih historičara iz prošlosti i sadašnjosti govorio u lice da smo ono što jesmo, a ne ono što želimo da budemo; Da smo podcijenili sebe tamo gdje smo trebali biti ponosni, kao i dali previše važnosti sebi ili drugima. Jer je istorija stroga i temeljna nauka, bazirana na činjenicama i utemeljena na istini, koja čuva suštinu čovjekove civilizacije. Sve ostalo je podilaženje ljudima i vremenu, ideologijama, pozicijama i opozicijama, religijama i indoktrinacijama... No, na sreću, još postoje ljudi koji ne popuštaju ni pred starim ni pred novim vremenima i

pritiscima, kojima su struka i istina uvijek motiv i zaloga, a među njima je i **prof. dr Živko Andrijašević**.

Poštovani dobitnici, na kraju, čestitam vam od srca i molim vas kao čovjek, a ne zahtijevam kao predsjednik najvišeg narodnog doma, da nastavite da radite istim intenzitetom, posvećenošću i odgovornošću kao što ste to do sada činili. Jer u vašim i rukama mnogih poznatih i anonimnih stvaralaca, stoje istina i životi svih nas. Od toga ne postoji veći amanet i zaloga. Od budućnosti ne postoji veća nagrada. Budućnost briše sve osim potomstva i nasljeđa. Samo zdrav i napredan čovjek i sa dna i sa vrha vidi isti kolosijek. Kolosijek progresa, na kojem ste i vi.

Znam da nikad nijeste izdali Crnu Goru, a ova nagrada je potvrda da nije ni ona vas. Zato, danas i sutra - na obraz, na stručnost, na odgovornost vam Crna Gora, poštovani laureati!

Hvala.